

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-114/2025-4
Datum: 16. 10. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in spremembe; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter dr. Mateje Škabar in Marka Medveda kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Garderobne kovinske omare in delavniški regali*«, v sklopu 2: »*Delavniški regali, omare in miza*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja KIT ŽIŽKI, proizvodnja kovinske opreme, d.o.o., Žižki 48C, Črenšovci, ki ga zastopa Odvetniška družba Marovt in partnerji, d.o.o., Gosposvetska cesta 13, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za obrambo, Vojkova cesta 55, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 16. 10. 2025

odločila:

1. Zahtevka za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v dveh sklopih v postopku naročila male vrednosti po 47. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 12. 5. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod objavo št. JN003410/2025-SL1/01. Popravek obvestila o javnem naročilu je bil na Portalu javnih naročil objavljen 22. 5. 2025.

Naročnik je 30. 6. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN003410/2025-ODL/01) objavil »*Odločitev o neoddaji javnega naročila*« št. 430-151/2025-19 z dne 28. 6. 2025, iz katere izhaja, da v obeh sklopih javnega naročila ni oddal, saj je za vse prejete ponudbe (tudi za vlagateljevo) ugotovil, da so nedopustne. Dne 4. 7. 2025 je naročnik sprejel in istega dne na Portalu javnih

naročil (pod št. objave JN003410/2025-ODL/01-P01) objavil dokument »*Sprememba odločitve o oddaji javnega naročila*« št. 430-151/2025-23, s katerim je prvotno odločitev (zgolj) v sklopu 2 razveljavil ter vrnil v fazo ponovnega pregleda in ocenjevanja ponudb. Dne 28. 7. 2025 je naročnik na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN003410/2025-ODL/02) objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-151/2025-26 z dne 25. 7. 2025, s katero je odločil, da se javno naročilo v sklopu 2 odda ponudniku IMEXA, d.o.o., Zaloška cesta 163, Ljubljana, za ponudbo vlagatelja (ki je bila glede na merilo najugodnejša) pa je ugotovil, da ne izpolnjuje tehničnih zahtev za ponujena artikla pod točkama 1 in 2.3, zaradi česar je nedopustna. V nadaljevanju je naročnik tudi predmetno odločitev spremenil z odločitvijo št. 430-151/2025-33 z dne 1. 8. 2025 (objavljeno istega dne na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003410/2025-ODL/02-P01), s katero je predmetni postopek javnega naročila v sklopu 2 (ponovno) razveljavil ter vrnil v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb.

Naročnik je 1. 9. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN003410/2025-ODL/03) objavil (končno) odločitev o oddaji javnega naročila št. 430-151/2025-39 z dne 30. 8. 2025 (v nadaljevanju: izpodbijana odločitev ali odločitev o oddaji javnega naročila), s katero je javno naročilo v sklopu 2 (ponovno) oddal ponudniku IMEXA, d.o.o., Zaloška cesta 163, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ponudbo vlagatelja pa zavrnil kot nedopustno, ker je tehnično neustrezna glede ponujenih artiklov pod točkami 1, 2.1, 2.2 in 2.3.

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila je vlagatelj 8. 8. 2025 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga razveljavitev izpodbijane odločitve in zahteva povrnitev stroškov postopka. Po opisu poteka predmetnega postopka oddaje javnega naročila (naročnikovih dosedanjih odločitev) navaja, da je naročnik na Portalu javnih naročil sicer res podal nekatere odgovore, ki se nanašajo na tehnične specifikacije in so bili podlaga za ugotovitev nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, vendar naročnik ni objavil popravka obvestila, ki bi ga – upoštevajoč načelo transparentnosti in dejstvo, da se popravki nanašajo na tehnične specifikacije – moral, saj je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija) zapisal, da bo ponudbe presojal v skladu s tehničnimi specifikacijami. Čeprav zakon določa, da se z odgovori na vprašanja potencialnih ponudnikov spremenijo določbe razpisne dokumentacije, vlagatelj zatrjuje, da zakon po drugi strani določa tudi, da je pri vseh bistvenih spremembah, do katerih pride na podlagi naročnikovih odgovorov, treba pripraviti čistopis razpisne dokumentacije, v katerem so vsebovane vse spremembe (česar pa naročnik v danem primeru ni storil). Navedeno po mnenju vlagatelja potrjuje tudi praksa Sodišča Evropske unije, ki je v zadevi št. C-27/15 (Pippo Pizzo proti CRGT SRL) odločilo, da načeli enakega obravnavanja ponudnikov in transparentnosti nasprotujeta izključitvi gospodarskega subjekta iz postopka javnega naročanja, ker ta ni izpolnil obveznosti, ki ne izhaja izrecno iz razpisne dokumentacije ali veljavnega zakona, temveč iz razlage ter zapolnjevanja praznin v zakonu ali razpisni dokumentaciji (točke 49 do 51 navedene sodbe). V nadaljevanju vlagatelj izpostavlja tehnične zahteve iz poglavja »V. Tehnične specifikacije« razpisne dokumentacije v delih, za katere je naročnik ugotovil, da jih njegova ponudba ne izpolnjuje, ter v tej zvezi zatrjuje, da je oddal ponudbo, skladno z zahtevami, ki jih je naročnik podal v izpostavljenem poglavju. S tem, ko je naročnik njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno, naročniku očita kršitev prvega odstavka 89. člena ZJN-3 v zvezi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3, pravil lastne razpisne dokumentacije ter načel transparentnosti (6. člen ZJN-3) in enake obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), kot tudi drugega odstavka 67. člena ZJN-3 (ki prepoveduje spremembo razpisne dokumentacije po poteku roka za oddajo ponudb).

Vlagatelj dalje naročniku očita kršitev pravice do vpogleda, saj je 25. 7. 2025 (po drugi izdani odločitvi) podal zahtevo za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, v zvezi s katero mu je naročnik sprva posredoval vabilo, vendar je na poti prejel naročnikov telefonski klic, da mu vpogleda ne more omogočiti, ker je njegova ponudba nedopustna (na kar naj bi naročnika opozoril izbrani ponudnik). Vlagatelj zatrjuje, da opisano naročnikovo ravnanje ni skladno s

prakso Sodišča Evropske unije, ki je v zadevi št. C 927/19 (UAB) opozorilo, da se mora načelo varstva zaupnih informacij izvajati tako, da je usklajeno z zahtevami učinkovitega sodnega varstva in varstva pravice do obrambe, ki jo imajo stranke v sporu. Iz navedene sodbe vlagatelj izpeljuje, da bi v obravnavanem primeru naročnik, ko je zavrnil njegovo zahtevo po vpogledu, moral jasno navesti razloge, zaradi katerih meni, da so zahtevane informacije (ali vsaj nekatere od njih) zaupne, ter vlagatelju v nevtralni obliki posredovati njihovo bistveno vsebino (lahko tudi v obliki povzetka oziroma tako, da zaupnih informacij ne bi bilo mogoče identificirati).

V nadaljevanju vlagatelj navaja, da je naročnik predmetni postopek javnega naročanja vodil netransparentno. Ker ima interes za razveljavitev izpodbijane odločitve in je na njem trditveno-dokazno breme, ki ga brez vpogleda ne zmore, predlaga, da Državna revizijska komisija (na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije v zadevi št. C-450/06; Varec SA proti Državi Belgiji) vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika in ugotovi, da ta ni dopustna. Vlagatelj dalje citira naročnikove zahteve za artikle pod številkami 2, 2.1 in 2.3, podane v poglavju V razpisne dokumentacije, kot tudi naročnikove odgovore, podane v zvezi s temi zahtevami na Portalu javnih naročil, ter zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika z njimi ni skladna. Ob tem izpostavlja sum, da je izbrani ponudnik ponudbo dopolnjeval v delu, ki se nanaša na tehnične specifikacije, česar zakon ne dopušča. V tej zvezi navaja, da je očitno, da je bila ponudba izbranega ponudnika v prvotni odločitvi zavrnjena kot nedopustna, ker je naročnik dvomil v izpolnjevanje zahtev, zato se ta kasneje ne more sklicevati na to, da dvoma ni bilo. S tem, ko je sprejel dopolnitev ponudbe, pa je naročnik dovolil, da je izbrani ponudnik prvotno nedopustno ponudbo po poteku roka za oddajo ponudb spremenil v dopustno, kar je z ZJN-3 izrecno prepovedano.

Naročnik je 11. 9. 2025 izbranemu ponudniku, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, posredoval zahtevek za revizijo, vendar se ta o njem ni izjasnil.

Naročnik je 26. 9. 2025 vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljen, zavrnil pa je tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov revizijskega postopka. Navaja, da je v odločitvi o oddaji javnega naročila podrobno navedel razloge, ki jih je skladno z 89. členom ZJN-3 ugotovil na podlagi pregleda vlagateljeve ponudbe. Glede na ugotovljene neustreznosti in pomanjkljivosti je dalje ugotovil, da vlagatelja ne more pozvati na dopolnitev ali popravek ponudbe, saj se te nanašajo na tehnične specifikacije, ki jih skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ni dopustno popravljati oziroma dopolnjevati. V zvezi z vlagateljevim očitkom, da bi glede objavljenih odgovorov na Portalu javnih naročil moral objaviti popravek obvestila o javnem naročilu, naročnik odgovarja, da se v skladu z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila štejejo tudi informacije, ki jih posreduje naročnik gospodarskim subjektom sodelujočim v postopku javnega naročila, slednje pa se štejejo za spremembo, dopolnitev ali pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, če iz vsebine informacij izhaja, da se z njimi spreminja ali dopolnjuje ta dokumentacija ali če se s pojasnilom odpravlja dvoumnost navedbe v njej. Poudarja, da ZJN-3 ne nalaga naročniku, da bi v zvezi z opravljenimi spremembami na Portalu javnih naročil moral objaviti obvestilo oziroma čistopis razpisne dokumentacije, navedeno stališče pa je potrdila tudi Državna revizijska komisija v odločitvi št. 018-037/2025-10. Naročnik navaja še, da je z odgovori na vprašanja večinoma pojasnjeval tehnične zahteve oziroma le-te natančneje opredeljeval v delih, kjer so zainteresirani ponudniki ugotovili pomanjkljivosti pri njihovi opredelitvi. Pri pregledu ponudb je ugotovil, da je vlagatelj v svoji ponudbi večino odgovorov na vprašanja upošteval, vendar so bile ostale pomanjkljivosti takšne narave, da jih naročnik, kot že navedeno, ni mogel odpraviti. Vlagatelj očitke o spremembi razpisne dokumentacije po roku za oddajo ponudb naročnik označi kot povsem nekonkretiziran in pavšalen, zaradi česar nanj niti ne more odgovoriti, oziroma ga zavrača.

V zvezi z nadaljnjim očitkom glede vpogleda naročnik pojasnjuje, da je v predmetnem postopku izvedel popoln pregled ponudb, kar pomeni, da se je opredelil do vseh prejetih ponudb. Glede na

navedeno skladno s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 ni imel zakonske podlage, da bi vlagatelju, čigar ponudbo je po pregledu označil kot nedopustno, omogočil vpogled v ponudbo izbranega ponudnika – saj mora skladno z navedeno zakonsko določbo omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo.

Naročnik dalje zavrača tudi očitke vlagatelja, da je postopek javnega naročila vodil netransparentno. Poudarja, da je ravnal v skladu s šestim odstavkom 90. člena ZJN-3 in prvotno odločitev spremenil z namenom odprave nezakonitosti. Očitek, da je izbranemu ponudniku omogočil dopolnjevanje tehničnih specifikacij, zavrača in pojasnjuje, da izbrani ponudnik svoje ponudbe v nobenem delu ni dopolnjeval, saj je (že) v ponudbi v izkaz izpolnjevanja tehničnih zahtev predložil dokazila, določena v razpisni dokumentaciji, in sicer tehnične specifikacije proizvajalca, iz katerih izhaja izpolnjevanje vseh naročnikovih zahtev. Upoštevajoč navedeno je naročnik njegovo ponudbo ocenil kot dopustno.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 30. 9. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je 1. 10. 2025 opredelil do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo. V vlogi dodatno pojasnjuje revizijske navedbe in odgovarja na naročnikove navedbe. Poudarja, da se načelo transparentnosti uresničuje z objavami na Portalu javnih naročil, zato bi v danem primeru popravek, ki izhaja iz naročnikovih odgovorov, moral biti objavljen kot sprememba razpisne dokumentacije in vsebovan v poglavju »V. Tehnične specifikacije«. Poleg tega naročniku objavo čistopisa razpisne dokumentacije nalaga prvi odstavek 60. člena ZJN-3, ki določa, da naročnik objavi obvestilo o dodatnih informacijah ali popravku, kadar izvaja postopek javnega naročanja, v katerem objavi obvestilo o naročilu iz 3. točke prvega odstavka 52. člena ZJN-3, in spreminja ali dopolnjuje dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Ob tem se vlagatelj sklicuje tudi na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-123/2022 (v kateri je bilo ugotovljeno, *»da je upošteven le tisti obrazec specifikacije ponudbenega predračuna, kot je bil objavljen s popravkom /.../«*) in izpostavlja, da kljub temu, da so odločitve Državne revizijske komisije različne, pravila določa ZJN-3, zato pričakuje, da bo odločeno skladno z zakonom. Dalje navaja, da naročnik priznava, da tehnične specifikacije niso bile jasne (s tem, ko navaja, da je z odgovori večinoma pojasnjeval tehnične zahteve v delu, kjer so se ponudnikom zdele pomanjkljive), zato je po njegovem več kot očitno, da razpisna dokumentacija ni omogočala pripravo dopustne ponudbe, naročnik pa je s tem, poleg že očitanih kršitev, kršil tudi načelo primerljivosti ponudb. V zvezi z naročnikovo oceno o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika vlagatelj dodatno izpostavlja še, da je izpodbijana odločitev v tem delu pavšalna in je ni mogoče preizkusiti, ne glede na to pa ponavlja, da je naročnik postopek vodil netransparentno, da je spreminjal odločitve in da je očitno izbranemu ponudniku omogočil dopolnjevanje ponudbe.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN izpolnjeni, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je najprej spor glede vprašanja, ali je naročnik kršil določbe ZJN-3, ko je ponudbo vlagatelja označil kot nedopustno iz razloga, ker ni skladna s tehničnimi

zahtevami, ki ji je določil naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. V okviru tega vlagatelj naročniku očita, da bi moral popravke tehničnih zahtev, ki jih je spreminjal z odgovori na vprašanja zainteresiranih ponudnikov na Portalu javnih naročil, objaviti v obliki obvestila o popravku, s katerim bi objavil čistopis razpisne dokumentacije (z zajetimi vsemi spremembami zahtev). Ker tega naročnik ni storil, vlagatelj (po vsebini) zatrjuje, da bi se pri presoji dopustnosti njegove ponudbe morale upoštevati le tehnične zahteve, ki jih je naročnik določil v prvotni razpisni dokumentaciji (tehničnih specifikacijah).

Naročnikovo ravnanje glede presoje dopustnosti ponudb je treba (v prvi vrsti) presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, ki predloži dopustno ponudbo, tj. ponudbo, ki (med drugim) ustreza zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Z njimi naročnik opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd.

V skladu s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3, in sicer:

- a) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo;
- b) s sklicevanjem na tehnične specifikacije in po prednostnem vrstnem redu na nacionalne standarde, ki so prevzeti po evropskih standardih, evropske tehnične ocene oziroma evropski ocenjevalni dokument, če se ta uporabi kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene, skupne tehnične specifikacije, mednarodne standarde, druge tehnične referenčne sisteme, ki jih določijo evropski organi za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane s projektiranjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo blaga, pri čemer se pri vsakem sklicevanju navede tudi »ali enakovredni«;
- c) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke kot podlago za domnevo skladnosti s temi zahtevami glede delovanja ali funkcionalnosti;
- č) s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke za nekatere značilnosti ter s sklicevanjem na zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke za druge značilnosti.

Ob tem gre pojasniti še, da mora naročnik, skladno s prvo povedjo prvega odstavka 67. člena ZJN-3, celotno razpisno dokumentacijo objaviti (zgolj) na Portalu javnih naročil – razen tistih sestavnih delov, kjer zaradi oblike, velikosti ali zagotavljanja zaščite datotek to ni mogoče. Da se kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila štejejo tudi informacije, ki jih posreduje naročnik gospodarskim subjektom, sodelujočim v postopku javnega naročanja, izhaja iz tretje

povedi prvega odstavka 67. člena ZJN-3. Dalje je v drugi povedi drugega odstavka 67. člena ZJN-3 določeno, da se informacije, ki jih posreduje naročnik gospodarskim subjektom na Portalu javnih naročil ali prek njega, štejejo za spremembo, dopolnitev ali pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, če iz vsebine informacij izhaja, da se z njimi spreminja ali dopolnjuje ta dokumentacija ali če se s pojasnilom odpravlja dvoumnost navedbe v tej dokumentaciji.

V danem primeru je med strankama nesporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v razpisno dokumentacijo, da je naročnik tehnične zahteve določil v poglavju »V. Tehnične specifikacije« (v nadaljevanju: tehnične specifikacije). Prav tako med njima ni sporno, da je naročnik posamezne tehnične zahteve pojasnjeval, dopolnjeval oziroma spreminjal tudi z odgovori na vprašanja zainteresiranih ponudnikov, zastavljena preko Portala javnih naročil (skladno s citirano drugo povedjo drugega odstavka 67. člena ZJN-3). Vlagatelj torej izpostavljeni zakonski podlagi, ki naročniku omogoča, da s pojasnili oziroma informacijami, ki jih gospodarskim subjektom poda na Portalu javnih naročil, spreminja razpisno dokumentacijo, ne nasprotuje. Vendar pa zatrjuje, da ZJN-3 hkrati določa, da mora naročnik v zvezi s spremembami, ki jih je podal v odgovorih na vprašanja na Portalu javnih naročil, objaviti obvestilo o popravku oziroma objaviti čistopis razpisne dokumentacije. Pri tem se v opredelitvi do naročnikovih navedb v odločitvi o zahtevku za revizijo sklicuje na prvi odstavek 60. člena ZJN-3, ki določa, da *»naročnik objavi obvestilo o dodatnih informacijah ali popravku, kadar izvaja postopek javnega naročanja, v katerem objavi obvestilo o naročilu iz 3. točke prvega odstavka 52. člena tega zakona, in spreminja ali dopolnjuje dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila«*.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da predmetna določba predstavlja zgolj pojasnilo oziroma opredelitev ene izmed vrst obvestil, določenih v prvem odstavku 52. člena ZJN-3. V 60. členu ZJN-3 je tako le pojasnjeno, v katerih primerih naročnik objavi obvestilo o dodatnih informacijah ali popravku (ki je kot vrsta obvestila določena v 6. točki prvega odstavka 52. člena ZJN-3), in sicer ga objavi, kadar spreminja ali dopolnjuje dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Navedeno pa ne pomeni, da objava obvestila o dodatnih informacijah ali popravku predstavlja edini možen način spremembe ali dopolnitve določb razpisne dokumentacije. Kot namreč že navedeno, je v drugem odstavku 67. člena ZJN-3 izrecno določeno, da se informacije, ki jih posreduje naročnik gospodarskim subjektom na Portalu javnih naročil (ali prek njega), štejejo za spremembo, dopolnitev ali pojasnilo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, če iz vsebine informacij izhaja, da se z njimi spreminja ali dopolnjuje ta dokumentacija ali če se s pojasnilom odpravlja dvoumnost navedbe v tej dokumentaciji.

ZJN-3 torej naročniku ne nalaga (kot to napačno zatrjuje vlagatelj), da bi moral za spremembe zahtev, ki jih je povzročil z objavo odgovorov na vprašanja na Portalu javnih naročil, objaviti tudi obvestilo o popravku, v okviru katerega bi objavil čistopis razpisne dokumentacije in v njem vključil vse (z odgovori na Portalu javnih naročil) spremenjene zahteve. Navedeno tudi ne izhaja iz sodbe Sodišča Evropske unije št. C-27/15 (Pippo Pizzo proti CRGT SRL), na katero se sklicuje vlagatelj. V njej je namreč sodišče (med drugim) razreševalo (in pritrdilno odgovorilo na) vprašanje, *»ali je treba načelo enakega obravnavanja in obveznost preglednosti razlagati tako, da nasprotujeta izključitvi gospodarskega subjekta iz postopka oddaje javnega naročila, ker ta ni izpolnil obveznosti, ki ne izhaja izrecno iz dokumentacije, ki se nanaša na ta postopek, ali veljavnega nacionalnega zakona, ampak iz razlage tega zakona in sistema zapolnjevanja praznin v navedenih dokumentih, ki ju podajo nacionalni organi ali upravna sodišča«*. Izpostavljena sodba tako ni obravnavala dejanskega stanja, primerljivega obravnavanemu, ko je naročnik z odgovori na vprašanja spreminjal tehnične specifikacije. Drži pa, da se je sodišče v njej sklicevalo na sodbo v združenih zadevah št. C-226/04 in C-228/04, v kateri je razsodilo, da *»načeli preglednosti in enakega obravnavanja, ki veljata za vse postopke oddaje javnega naročila, zahtevata, da so vsebinski in postopkovni pogoji, ki se nanašajo na sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila, vnaprej jasno opredeljeni in javno objavljeni, zlasti obveznosti ponudnikov, zato da se ti*

lahko natančno seznanijo z omejitvami postopka in se lahko prepričajo, da za vse konkurente veljajo enake zahteve«. Vendar v danem primeru s tem, ko je naročnik na Portalu javnih naročil, ob upoštevanju že izpostavljenih določb prvega in drugega odstavka 67. člena ZJN-3, vsem zainteresiranim gospodarskim subjektom podal (enaka) pojasnila in odgovore, ki se nanašajo na posamezne zahteve, podane v razpisni dokumentaciji, kršitve načel transparentnosti in enake obravnave ponudnikov ni mogoče ugotoviti, saj so bile na tak način (z objavo razpisne dokumentacije in odgovori na Portalu javnih naročil) naročnikove zahteve vnaprej opredeljene in javno objavljene. Vlagatelj sicer v opredelitvi do odločitve o zahtevku za revizijo zatrjuje, da naročnik priznava, da tehnične zahteve niso bile jasne, vendar Državna revizijska komisija v zvezi s predmetnimi navedbami naročnika, ki jih izpostavlja vlagatelj, pojasnjuje, da zgolj zaradi tega, ker je naročnik z odgovori na Portalu javnih naročil pojasnjeval oziroma dopolnjeval tehnične specifikacije v delih, v katerih so potencialni ponudniki (z vprašanji) opozorili na njihovo pomanjkljivost, ni mogoče ugotoviti nejasnosti razpisne dokumentacije, ki onemogoča pripravo dopustne ponudbe (kot to zatrjuje vlagatelj). Celo nasprotno – namen, ki ga naročnik zasleduje pri odgovarjanju na zahteve ter vprašanja, postavljena preko Portala javnih naročil, je ravno v zagotavljanju dodatnih informacij, potrebnih za pripravo ponudb, in v podajanju pojasnil, ki naj odpravijo morebitne nejasnosti ter s tem zagotovijo, da bodo predložene ponudbe medsebojno primerljive (prim. četrti odstavek 61. člena ZJN-3). Da bi bila katera izmed (konkretnih) tehničnih zahtev – podana v tehničnih specifikacijah (prvotne) razpisne dokumentacije oziroma dopolnjena, spremenjena ali pojasnjena z odgovori naročnika na Portalu javnih – nejasna (in bi bilo zaradi tega treba raztolmačiti njeno vsebino), pa vlagatelj konkretizirano ne zatrjuje. Tudi sicer pa je vlagatelj imel možnost, da bi v primeru, če je menil, da je razpisna dokumentacija tudi še po podanih odgovorih in pojasnilih naročnika nejasna, pravočasno (prvi odstavek 25. člena ZPVPJN) vložil zahtevek za revizijo zoper vsebino dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vendar tega ni storil.

Glede na to, da je torej naročnik v danem primeru z odgovori na Portalu javnih naročil (nesporno) spreminjal posamezne tehnične zahteve, se ni mogoče strinjati z vlagateljem, da so za presojo dopustnosti ponudb v obravnavnem primeru relevantne le tehnične specifikacije, določene v poglavju V razpisne dokumentacije. Skladno z že pojasnjeno določbo drugega odstavka 67. člena ZJN-3 je namreč pri presoji dopustnosti ponudb v konkretnem primeru treba upoštevati tudi odgovore oziroma informacije, ki jih je naročnik podal gospodarskim subjektom na Portalu javnih naročil in s katerimi je spreminjal ali dopolnjeval razpisno dokumentacijo oziroma jo pojasnjeval (če je s temi pojasnili odpravljal dvoumnosti navedb v razpisni dokumentaciji).

Pri tem je treba upoštevati tudi, da je naročnik v razpisni dokumentaciji v točki »2. Tehnični pogoji« poglavja »III. Navodila o načinu dokazovanja ponudnikove sposobnosti za izvedbo javnega naročila«, zahteval, da mora ponudnik zagotoviti, da bo ponujeno blago v skladu s tehničnim in drugimi zahtevami naročnika iz razpisne dokumentacije, pri čemer je v zvezi z dokazili določil:

» DOKAZILA:

- *izpolnjen obrazec ESPD.*
- *slika (lahko fotokopija iz kataloga) in tehnična dokumentacija v slovenskem jeziku, iz katere mora biti razvidno, da ponujeno blago zadošča najmanj vsem naročnikovim zahtevam.*
- *Naročnik ne bo upošteval tehničnih dokazil, ki so izkazana na način, da ponudnik samo potrdi naročnikove tehnične zahteve in/ali poda izjavo, da izpolnjuje (vse) tehnične zahteve (takšna ponudba bo označena kot nedopustna). Naročnik ne bo upošteval tehničnih lastnosti, ki so na proizvajalčeve kataloge, prospekte, tehnične listine, ipd. vpisane naknadno s strani ponudnika in/ali izjave, s katero ponudnik zagotavlja izpolnjevanje posamezne tehnične lastnosti, ki pa ni del in/ali se razlikuje od proizvajalčeve tehnične dokumentacije. Naročnik bo upošteval tehnične spremembe, ki bodo potrjene izključno s strani proizvajalca neposredno in ustrezno*

tehnično predstavljene na način, da bo naročnik lahko nedvoumno ugotovil izpolnjevanje tehničnih zahtev.«

Kot že navedeno, je naročnik posamezne tehnične zahteve (za oba sklopa) določil v poglavju »V. Tehnične specifikacije«, kjer je uvodoma zapisal:

»V tehničnih specifikacijah so navedene minimalne zahteve naročnika. V kolikor ponujeno blago ne ustreza minimalnim tehničnim in drugim zahtevam naročnika, se ponudba izloči.

Blago, ki s svojim opisom kaže na točno določeno blago ali blagovno znamko, tip ali proizvajalca, se skladno s šestim odstavkom 68. člena ZJN-3 obravnava kot blago z obvezno dodano navedbo »ali enakovreden«, kot sinonim kakovostne ravni blaga.

V kolikor zainteresirani ponudnik ocenjuje, da lahko ponudi blago, ki v tehničnih specifikacijah odstopa od zahtev naročnika in je mnenja, da to blago po funkciji izpolnjuje zahteve naročnika, ki izhajajo iz tehničnih specifikacij, lahko na portalu javnih naročil predlaga spremembo tehničnih specifikacij naročnika in to tudi strokovno utemelji z ustreznimi tehničnimi dokumenti proizvajalca.

Ponudnik mora ponuditi blago, ki je predmet javnega naročila vsaj take kvalitete in karakteristik kot je tista, ki je navedena: "kot npr.", oziroma boljše. Imenske navedbe so zaradi primerjave površinskih obdelav, materialov, cenovnega razreda in kvalitete elementov.

Dovoljeno odstopanje od navedenih dimenzij je +/- 5%.«

Iz odločitve o oddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik vlagateljevo ponudbo označil kot tehnično neustrezno (in posledično nedopustno) iz več razlogov. Med drugim je naročnik za ponujeni »artikel 2.3 taktična kovinska prenosna skladiščna omara 1200 x 800 x 2100 mm s preklopno polico in izvlečnimi predali« (v nadaljevanju: artikel 2.3) v izpodbijani odločitvi najprej (v prvi alineji) navedel, da »ponudnik v prvi alineji navaja dimenzije omare h 2100 x g 800 x d 120 mm, naročnik je zahteval dimenzije 1200 x 800 x 2100 mm«.

Na podlagi vpogleda v tehnične specifikacije Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik za artikel 2.3 zahteval omaro z merami 1200 x 800 x 2100 mm. Čeprav je naročnik v okviru odgovorov na vprašanja na Portalu javnih naročil podajal dopolnitve, spremembe oziroma pojasnila tudi glede posameznih zahtev artikla 2.3, pa gre ugotoviti, da predmetne zahteve, ki se nanaša na dimenzije omare, v okviru tega ni spreminjal, prav tako pa je ni spreminjal niti v okviru objavljenih popravkov obvestila o javnem naročilu. Naročnik je namreč za predmetno javno naročilo na Portalu javnih naročil objavil le obvestilo o popravku pod št. objave JN003410/2025-SL1/01-P01 z dne 22. 5. 2025, s katerim je objavil zgolj dodatne fotografije za zahtevane artikule v sklopu 1. Predmetna zahteva glede dimenzij omare je tako do roka za oddajo ponudb ostala povsem nespremenjena, torej takšna, kot jo je naročnik (prvotno) določil v tehničnih specifikacijah (poglavju V razpisne dokumentacije).

Na podlagi vpogleda v vlagateljevo ponudbo gre ugotoviti, da je vlagatelj v dokumentu »SKLOP 2 – Tehnična dokumentacija« za artikel 2.3 v prvi alineji navedel dimenzije: »dim.: h 2100 x g 800 x d 120 mm«. Glede na navedeno gre pritrditi naročniku, da je vlagatelj v ponudbi za predmetni artikel navedel dimenzije omare, ki ne ustrezajo zgoraj citirani naročnikovi zahtevi, podani v tehničnih specifikacijah.

Vendar pa vlagatelj v zahtevku za revizijo na nobenem mestu predmetni naročnikovi ugotovitvi (tj. neustreznosti vlagateljeve ponudbe v izpostavljenem delu, ki se nanaša na odstopanje dimenzij artikla) ne oporeka. Vlagatelj tako na primer ne zatrjuje, da je za artikel 2.3 ponudil omaro

z ustreznimi dimenzijami, niti morebiti ne zatrjuje, da gre pri navedbi dimenzij za očitno napako. Vlagatelj za predmetni artikel v zahtevku za revizijo tako izpostavlja zgolj neustreznost naročnikove ugotovitve glede izpolnjevanja ostalih zahtev – za katere je naročnik, upoštevajoč odgovore na Portalu javnih naročil z dne 22. 5. 2025, ugotovil, da v vlagateljevi ponudbi niso navedene – in zanje zatrjuje, da jih v tehničnih specifikacijah v poglavju V razpisne dokumentacije ni najti.

Ob vsem doslej navedenem Državna revizijska komisija, ki odloča v mejah zahtevka za revizijo, ne more ugotoviti, da je naročnik kršil določila lastne razpisne dokumentacije in ZJN-3 s tem, ko je ugotovil, da artikel 2.3, ponujen s strani vlagatelja, ne ustreza tehničnim zahtevam glede dimenzij omare, kot jih je naročnik (jasno in nedvoumno) določil v tehničnih specifikacijah (poglavju V razpisne dokumentacije). Naročnik je glede na ugotovljeno pravilno zaključil, da je ponudba vlagatelja iz tega razloga nedopustna, saj te nepravilnosti v skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ni mogoče sanirati. Skladno s to določbo namreč ponudbe v delu, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila, ni dopustno dopolnjevati ali popravljati – razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba (česar pa vlagatelj v konkretnem primeru, kot že navedeno, ne zatrjuje).

Upošteva je ugotovljeno pravilnost naročnikove ocene o nedopustnosti ponudbe vlagatelja zaradi neizpolnjevanja tehnične zahteve o dimenziji artikla 2.3 (ter tudi ob upoštevanju načela hitrosti in učinkovitosti iz 9. člena ZPVPJN) Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni obravnavala navedb strank glede tehnične (ne)ustreznosti vlagateljeve ponudbe v preostalih delih, ki jih je naročnik še izpostavil v izpodbijani odločitvi (tj. ostalih zahtev za artikel 2.3 ter zahtev za artikle 1, 2.1. in 2.2), saj njihova presoja ne bi (več) vplivala presojo (ne)dopustnosti vlagateljeve ponudbe ter posledično na položaj vlagatelja v predmetnem postopku pravnega varstva oziroma na drugačno odločitev Državne revizijske komisije.

V posledici vsega navedenega je treba vlagateljeve očitke o tem, da je naročnik njegovo ponudbo v nasprotju z ZJN-3 in določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila označil kot nedopustno iz razloga neizpolnjevanja tehničnih zahtev, zavrniti kot neutemeljene.

Vlagatelj v nadaljevanju zahtevka za revizijo zatrjuje, da mu je naročnik kršil tudi pravico do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika.

Uvodoma gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru predmetnega očitka izpostavlja naročnikovo ravnanje, tj. preklic vabila na vpogled v ponudbo izbranega ponudnika po izdani odločitvi o oddaji javnega naročila št. 430-151/2025-26 z dne 25. 7. 2025 (objavljeni na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003410/2025-ODL/02), ki jo je je naročnik z odločitvijo št. 430-151/2025-33 z dne 1. 8. 2025 (objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003410/2025-ODL/02-P01) razveljavil in postopek vrnil v fazo (ponovnega) pregleda in ocenjevanja ponudb. Glede na navedeno je treba ugotoviti, da za presojo morebitne kršitve pravice do vpogleda v predmetnem postopku pravnega varstva (ko je zahtevek za revizijo vložen zoper naročnikovo zadnjo odločitev o oddaji javnega naročila), izpostavljeno naročnikovo ravnanje, ki se nanaša na razveljavljeno odločitev o oddaji javnega naročila, ne more biti pravno relevantno. Posledično je Državna revizijska komisija tudi dokazni predlog (tj. zaslišanje vlagatelja in naročnika), ki ga je v zvezi s tem predlagal vlagatelj, zavrnila kot brezpredmeten.

Glede na navedeno je za presojo očitane kršitve pravice do vpogleda relevantno (zgolj) naročnikovo ravnanje po sprejemu izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila. Po izdaji te odločitve je namreč vlagatelj, kot izhaja iz odstopljene dokumentacije, dne 3. 9. 2025 (ponovno) podal zahtevo za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, v zvezi s katero mu je naročnik z

dopisom št. 430-151/2025-42 z dne 4. 9. 2025 odgovoril, da ji skladno s 35. členom ZJN-3 ne more ugoditi, ker je bila njegova ponudba označena za nedopustno.

V zvezi s predmetnimi revizijskimi navedbami Državna revizijska komisija pojasnjuje, da mora naročnik v skladu s prvo povedjo petega odstavka 35. člena ZJN-3 v primeru, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo, v primeru, če ni opravil popolnega pregleda ponudb, pa mora omogočiti vpogled vsem ponudnikom.

V predmetnem postopku oddaje javnega naročila je naročnik v izpodbijanem sklopu 2 opravil pregled vseh prejetih ponudb, v okviru katerega je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno, ponudbo vlagatelja pa kot nedopustno (pri čemer vlagatelju te ocene v postopku predmetnega pravnega varstva ni uspelo ovreči). Upoštevajoč navedeno naročnik na podlagi izrecne določbe petega odstavka 35. člena ZJN-3 nima zakonske dolžnosti, da vlagatelju omogoči vpogled v ponudbo izbranega ponudnika.

Vlagatelj se v zahtevku za revizijo sklicuje tudi na sodbo Sodišča Evropske unije št. C-927/19 in v tej zvezi navaja, da se mora načelo varstva zaupnih podatkov izvajati tako, da je usklajeno z zahtevami učinkovitega sodnega varstva in varstva pravice do obrambe, kar pomeni, da bi moral naročnik jasno navesti razloge, zaradi katerih meni, da so zahtevane informacije zaupne, ter vlagatelju v nevtralni obliki posredovati njihovo bistveno vsebino. Glede na te navedbe Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je omenjena sodba temeljila na drugih pravnih podlagah in obravnavala drugačno dejansko stanje, zato v predmetnem postopku ne more biti ni relevantna. Predmetna sodba se namreč ukvarja z vprašanjem obsega vpogleda v ponudbo v primeru, ko je posameznemu ponudniku zagotovljena pravica do vpogleda (in v tej zvezi poudarja, da je v tem primeru treba vpogled izvesti na način, da se na eni strani zagotovi učinkovito pravno varstvo, na drugi pa zavaruje poslovne skrivnosti posameznih gospodarskih subjektov) ter z vprašanjem obveznosti naročnika glede obrazložitve v primeru zavrnitve posredovanja informacij zaradi njihove zaupnosti in načinom njihovega posredovanja (v izpostavljenem primeru se je namreč ponudnik lahko seznanil z nezaupnimi informacijami iz izbrane ponudbe, sodišče pa se je zato med drugim ukvarjalo tudi z vprašanjem obrazloženosti zavrnitve posredovanja zaupnih informacij in način njihovega posredovanja). V predmetnem postopku pravnega varstva pa ta vprašanja niso relevantna, saj prva poved petega odstavka 35. člena ZJN-3 (kot že navedeno) izrecno določa, da naročnik nima dolžnosti, da ponudniku, čigar ponudba je nedopustna, sploh omogoči vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika. Šele v primeru, če bi se ponudba vlagatelja izkazala za dopustno in bi mu naročnik na tej podlagi moral omogočiti vpogled, bi lahko predmetna sodba Sodišča Evropske unije postala relevantna, saj bi se šele v tem primeru lahko postavilo vprašanje, v katere dele ponudbe lahko vpogleda oziroma v katere dele mu zaradi varovanja zaupnih podatkov, osebnih podatkov ali poslovnih skrivnosti vpogleda ni mogoče zagotoviti, ter morebiti nadalje tudi vprašanje obrazložitve in navedbe razlogov, iz katerih naročnik meni, da so informacije, za dostop do katerih se prosi (ali vsaj nekatere od njih), zaupne, ter vprašanje načina posredovanja zaupnih informacij.

Ob upoštevanju vsega navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku s tem, ko vlagatelju, čigar ponudbo je ocenil za nedopustno, ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika, ni mogoče očitati kršitev petega odstavka 35. člena ZJN-3. Ker Državna revizijska komisija tudi v predmetnem postopku pravnega varstva ni ugotovila, da je bil razlog, zaradi katerega je naročnik podal oceno o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, neutemeljen, je treba zaključiti, da vlagatelj, upoštevajoč peti odstavek 35. člena ZJN-3, nima pravice do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika v obsegu, kot ga dopušča ZJN-3.

Vlagatelj v nadaljevanju zahtevka za revizijo zatrjuje še, da bi moral naročnik ponudbo izbranega ponudnika izločiti kot nedopustno, ker naj ne bi izpolnjeval tehničnih zahtev. Glede na to, da sam ni imel možnosti vpogleda, predlaga Državni revizijski komisiji, da sama vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika in ugotovi, da slednji ne izpolnjuje naročnikovih zahtev.

Res je sicer, da v danem primeru vlagatelju vpogled v ponudbo izbranega ponudnika na podlagi izrecne določbe prve povedi petega odstavka 35. člena ZJN-3 ni bil omogočen in da v tem primeru vpogled zaradi zagotavljanja učinkovitega pravnega varstva, ob upoštevanju konkretnih revizijskih navedb, opravi Državna revizijska komisija. Navedeno je skladno z njeno dosedanja prakso in s prakso Sodišča ES (kot izhaja iz zadeve C-450/06; Varec SA proti Državi Belgiji – na katero se v zahtevku za revizijo sklicuje vlagatelj). Vendar pa je ne glede na to, da vlagatelj v obravnavanem primeru v ponudbo izbranega ponudnika ni mogel vpogledati, njegova dolžnost, da izpostavi posamezno zahtevo in konkretizira, v katerem delu naj ta ne bi bila izpolnjena, torej konkretizira sume domnevnih kršitev, ki bi lahko vplivali na oceno dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, vsaj do te mere, da lahko Državna revizijska komisija vpogleda v konkreten ponudbeni dokument in preveri izpolnjevanje posameznega konkretnega elementa zahteve (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-124/2024).

V danem primeru pa vlagatelj zgolj citira (celotne) tehnične specifikacije naročnika v sklopu 2 (in odgovore na vprašanja na Portalu javnih naročil, s katerimi je naročnik dopolnjeval, spreminjal oziroma pojasnjeval posamezne tehnične zahteve) ter zatrjuje, da izbrani ponudnik vseh teh zahtev ne izpolnjuje. Kot že pojasnjeno, navedeno ne zadošča, da bi Državna revizijska komisija na podlagi tako splošnih navedb opravila vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in preverila utemeljenost revizijskih navedb oziroma ugotavljala (ne)dopustnost ponudbe izbranega ponudnika. Državna revizijska komisija namreč odloča v mejah zahtevka za revizijo (prvi odstavek 38. člena ZPVPJN), zato so lahko, skladno s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (prvi odstavek 7. člena in 212. člen Zakona o pravnem postopku [(Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.), ki se uporablja na podlagi 13. člena ZPVPJN), predmet njene meritorne presoje le konkretizirane kršitve, za katere vlagatelj navede dejstva (in zanje predloži dokaze). Navedbam, iz katerih ni mogoče jasno razbrati kršitev naročnika v postopku oddaje javnega naročila oziroma katerih namen je zgolj ugibanje ali namigovanje na določena dejstva, pa v revizijskem postopku ni mogoče slediti.

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem-dokaznem bremenu, predmetnih navedb vlagatelja ni mogla vsebinsko obravnavati.

Vlagatelj pa je konkretiziral revizijske navedbe v delu, kjer navaja, da je izbrani ponudnik v ponudbi (sam) zgolj potrdil izpolnjevanje naročnikovih zahtev – kar skladno z razpisno dokumentacijo ne zadošča (predhodno že citirana točka 2 poglavja III razpisne dokumentacije). Navedeno vlagatelj sklepa na podlagi prvotne odločitve, objavljene na Portalu javnih naročil dne 30. 6. 2025 pod št. objave pod št. objave JN003410/2025-ODL/01, s katero je naročnik kot nedopustno zavrnil tudi ponudbo izbranega ponudnika. Vlagatelj zato domneva, da je naročnik izbranemu ponudniku dopustil dopolnjevanje ponudbe v delu, ki se nanaša na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila, kar pa skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ni dopustno.

Kot že pojasnjeno pri obravnavi očitka glede kršitve pravice do vpogleda, Državna revizijska komisija tudi na tem mestu (ponovno) pojasnjuje, da je v konkretnem postopku pravnega varstva lahko predmet presoje zgolj zadnja (izpodbijana) naročnikova odločitev o oddaji javnega naročila. Vse predhodne odločitve je namreč naročnik razveljavil, zato Državna revizijska komisija ne more presojsati utemeljenosti razlogov, ki jih je v teh odločitvah navedel naročnik, torej tudi ne

utemeljenosti razloga, zaradi katerega je v izpostavljeni prvi odločitvi ponudbo izbranega ponudnika zavrnil kot nedopustno. Na podlagi vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija pritruje naročniku, da izbrani ponudnik v svoji ponudbi ni predložil zgolj lastne izjave, s katero bi le potrdil izpolnjevanje naročnikovih zahtev (kot to zatrjuje vlagatelj), temveč je za vse ponujene artikle v sklopu 2 predložil dokumentacijo (tehnične specifikacije) proizvajalca. Prav tako na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila Državna revizijska komisija ni ugotovila, da je naročnik v delu tehničnih specifikacij izbranemu ponudniku omogočil dopolnjevanje ponudbe.

Posledično gre vlagateljeve navedbe, s katerimi naročniku (po vsebini) očita kršitev šestega odstavka 89. člena ZJN-3 (skladno s katerim po roku za oddajo ponudb dopolnjevanje ponudbe v delu tehničnih specifikacij ni dopustno), zavrniti kot neutemeljene.

Vlagatelj v vlogi z dne 30. 9. 2025, s katero se opredeljuje do naročnikovih navedb v odločitvi o zahtevku za revizijo, zatrjuje še, da je naročnikova odločitev o oddaji javnega naročila v delu, ki se nanaša na ugotovitev dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, tako pavšalna, da je niti ni mogoče preizkusiti. Državna revizijska komisija v zvezi s temi navedbami pojasnjuje, da podlagi šestega odstavka 29. člena ZPVPJN vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika in poznejših vlogah ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel predložiti v predrevizijskem postopku. Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija predmetnega očitka vlagatelja o nezadostni obrazložitvi izpodbijane odločitve (za katerega vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika niti ne zatrjuje, da ga ni mogel navesti v zahtevku za revizijo) ni vsebinsko obravnavala. Ne glede na navedeno pa gre pojasniti, da je namen odločitve o oddaji naročila predvsem seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, pri čemer ni nujno, da bi njena obrazložitev morala biti vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve. Dejstvo, da naročnik ponudbo izbranega ponudnika oceni za dopustno, pomeni, da naročnik ocenjuje, da je ponudba izbranega ponudnika skladna z vsemi njegovimi zahtevami in torej izpolnjuje vse elemente dopustnosti ponudbe, kot so določeni v 29. točki prvega odstavka 2. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija na podlagi vsega navedenega ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati naročnikovih kršitev v postopku oddaje javnega naročila, zato je skladno s prvo alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN njegov zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo ter v vlogi, s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo, uveljavljal povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva.

Ker je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- RS MJU,

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.